

Şeytanların insana musahhar olabileceği hakikatını nasıl anlamalıyız?

Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i Şerifte, **“Her insanın meleklerden ve cinlerden bir yoldaşı bulunduğu”**(1) bildirilmiştir. Cabir'den nakledilen bir hadisi şerifte Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

“Yanlarında kocaları bulunmayan kadınları ziyaret etmeyin. Çünkü şeytan, herhangi birinizin damarlarında, kan nasıl akıyorsa o şekilde dolaşmaktadır.”

Bunun üzerine ashab: *“Senin de mi?”* diye sordular. Hz. Peygamber (s.a.v):

“Benim de; fakat Allah, şeytana karşı bana yardım etti de, o bana teslim oldu (veya Müslüman oldu)” buyurmuştur.(2)

Hadiste parantez içinde verdiğimiz **“Müslüman oldu”** ifadesi tercih edilen bir başka anlamdır. Ancak hadisçiler, şeytanın Müslüman olmasının söz konusu olmadığını söyleyerek, **“teslim oldu, boyun eğdi”** anlamına kullanmanın daha doğru olacağını söylemişlerdir.(3) Burada kastedilenin kafir bir cin olduğunu düşünmek, problemi çözer. Nitekim cinlerin kafirlerine şeytan denildiği malumdur.

Bu hadisten de yola çıkarak şöyle denilebilir: Allah'a hakkıyla teslim olan ve hevasından vazgeçmeyi başaran bir kişiye kendi şeytanı bir şey yapamaz. Böyle bir insan nefisini temizlediği için şeytanı ona tesir edemez. İşte bu gibi kişilere şeytanları (kendine tahsis edilen şeytanı, yoksa büyük şeytan değil) tesir edemediği gibi onlara teslim olurlar.

Bunların teslim ve musahhar olmaları, Müslüman olmaları anlamına gelmez; sadece karşıdaki güce karşı koyamadıklarını anlayıp boyun eğmeleri anlamına gelir.

"Hem meselâ, yine Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm, cin ve şeytanları ve ervâh-ı habiseyi teshir edip şerlerini men ve umur-u nâfiada istihdam etmeyi ifade eden şu âyetler, *وَإِن تَرَىٰ فِيهَا عِصْيَانًا وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ* .ilh * diyor âyetiyle ki: *Yerin, insandan sonra zîşuur olarak en mühim sekeneşi olan cin, insana hizmetkâr olabilir. Onlarla temas edilebilir. Şeytanlar da düşmanlığı bırakmaya mecbur olup ister istemez hizmet edebilirler ki, Cenâb-ı Hakkın evâmirine musahhar olan bir abdine onları*

---

musahhar etmiştir."

"Cenâb-ı Hak, mânen şu âyetin lisan-ı remziyle der ki: "Ey insan! Bana itaat eden bir abdime cin ve şeytanları ve şerirlerini itaat ettiriyorum. Sen de Benim emrime musahhar olsan, çok mevcudat, hattâ cin ve şeytan dahi sana musahhar olabilirler."

"İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizacından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassasiyetinden tezahür eden ispritizma gibi celb-i ervah ve cinlerle muhabereyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor ve en faideli suretlerini tayin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat şimdiki gibi, bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habiseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır."(4)

Dipnotlar:

(1) bk. Müslim, Münafikîn, 69.

(2) bk. Tirmizi, Rada, 17/1172; A. H. Müsned, III, 309; Darimi, Sünen, II/320, Rikak, 66.

(3) bk. Tirmizi, Rada, 17/1172; İ. Cevzi, Telbisü İblis, s. 34.

(4) bk. [Sözler, Yirminci Söz, İkinci Makam.](#)